

První prasátko šlo a šlo, až došlo k poli, kde právě sedlák sklídil a vymlátil obilí. Poprosilo ho, zda by mu trochu té slámy nedal. „Pročpak bych nedal,“ řekl sedlák a naložil prasátku plnou náruč. Prasátko vzalo slámu a začalo stavět domek. Byl neobvyklý, ale prasátku se moc

líbil. Jednou se takhle vyklonilo z okénka – a co nevidí! Venku stojí vlk. „Prasátko, pusť mě dovnitř,“ prosil. „Jen se porozhlédnu a hned zase půjdu.“ Prasátko mu ale nevěřilo a vlka dovnitř nepustilo. Vlč se rozčílil a zboural mu domeček ze slámy. Prasátko uteklo jen taktak.

Třetí prasátko zatím šlo a šlo, až došlo k vesnici, kde si kovář právě stavěl dům z kamene. Poprosilo ho, zda by mu trochu kamení nedal. „Pročpak bych nedal,“ řekl kovář. „Jen si vezmi, kolik potřebuješ.“ Prasátko vzalo kamení a začalo stavět domek. Byl moc krásný a prasátko na sebe bylo pyšné. Jednou se takhle vyklonilo z okénka –

a co nevidí! Jeho kamarádi utíkají, až se jim práší za kopýtky, a za nimi běží vlk. Prasátko otevřelo dveře, pustilo kamarády dovnitř, ale vlkovi zabouchlo dveře před čumákem. „Prasátka, pusťte mě dovnitř,“ skřípal zuby vlk. Prasátka ho ale nepustila a vlk se rozčílil. Ale co to? Domeček tentokrát nezbořil! A není se co divit. Byl dobře postavený.